

A schwarzwaldi

Szereplők

PINCÉR – 56 éves köpcös férfi

ILONKA – 65 éves ősz néni

JULI – 25 éves lány

ATTILA – Ilonka fia, 35 éves

1. SZÍN

Szín: egy cukrászdában vagyunk. Egy előkelő öregasszony ül az asztalnál, az asztalon egy vörös rózsza, egy kalap, előtte tortaszelet, de nem eszi, kávé, de nem issza, folyton az óráját nézi, szembetűnően vár valakire. A pincér a háttérben törölget, poharakat emelget a fény felé, újra és újra eltörli őket.

PINCÉR Na, Ilonkám, nem jön?

ILONKA Maga csak hallgasson.

PINCÉR Hallgatok, hallom, hogy vár. Idehallani a ketyegést, ahogy a fejében számolja a perceket. Kezdje meg a tortát.

ILONKA Hallgasson már! Nem eszek, amíg nem ér ide.

PINCÉR Babonás, mi? Én a maga helyében már megettem volna azt a schwarzwaldit, már csak az idegesség miatt. Meg evés közben gyorsabban múlik az idő.

ILONKA *(sóbajt)*

PINCÉR Mikor jön a hét óra, én már úgy mennék haza, hogy muszáj egyek egy fánkot. Attól mintha gyorsabban múlna az idő. Az ember mégiscsak rág, nyel, ilyenek. Úgy könnyebb várakozni.

(Törölget, hallgatnak.)

PINCÉR Aztán fél nyolckor muszáj megkezdenem az első krémet.

Hallja, na azt nevezem én olvadásnak, amit az a krém csinál az ember nyelvén. Tiszta erotika, már ha szabad ilyet mondanom.

ILONKA Hallgasson már, így nem tudok koncentrálni.

PINCÉR Tán ennyire izgul? Jaj, Ilonkám, ez a szerelem nem egy könnyű dolog... Remélem, most olyan fog jönni, aki leveszi a kis lábacskaíróról magát. Nehéz ebben a mai világban. Az ember már csak a krémesben tud bízni igazán. A krém olvadásában.

ILONKA Hány óra?

PINCÉR Mindjárt öt. Még pár perc. Maga olyan kis tüchtig, Ilonkám, mindig előbb jön. Magának kéne váratnia ezeket a jelölteket. Hadd tudják, hogy maga úrinő.

ILONKA Az rajtam látszik, hogy úrinő vagyok. Azért nem kések.

PINCÉR Egy úrinő nem schwarzwalddit eszik. A maga helyében én egy islert rendeltem volna. Na, az olyan kemény, mint az úri idők voltak. Egy isler az már mutatja, hogy az ember kemény, egyenes, de krémes, ha úgy tetszik neki. Már ha nem száradt ki a piskóta közt a krém. Vannak olyan cukrászatok manapság, ahol csak lek-várt kennek az islerbe...

ILONKA *(félbeszakítja)* Jaj, hallgasson már, de tényleg. Nem tudok így összpontosítani. Nem akarok hibázni. Annyit vártam már, annyit kerestem már. És egyik sem volt eddig még csak kielégítő sem. Ennek most sikerülnie kell.

PINCÉR Ne izguljon! Az izgalom csak megöli a szerelmet. Nyugodtnak kell lenni, viccesnek. Mosolyogjon. Na, próbáljon meg mosolyogni!

ILONKA *(fányarul elmosolyodik)*

PINCÉR Na jó, inkább hozok egy islert magának. Ne erőltessük... Az isler amúgy is illik a kalapja színéhez.

ILONKA *(sóbajt)*

(Nyílik az ajtó, egy fiatal lány lép be, a kezében vörös rózsza. Ilonka meglátja, hátrasimítja a haját, megköszörüli a torkát, és előkelő mozdulattal felemeli a vörös rózsát.)

JULI *(meglepődik az öregasszonyon, leül egy másik asztalhoz)*

ILONKA Julika?

JULI *(megrökönyödve)* Igen?

ILONKA Maga Hámora Júlia?

JULI Igen, én vagyok.

40 IONKA Üljön át ide, magát várom.

JULI Öööö... ez valami tévedés lesz...

ILONKA Nem, nem. Üljön csak át ide hozzám, aranyos.

JULI Nem, nem ülök. Várok valakire.

ILONKA Maga rám vár.

JULI Nem, én nem.

ILONKA Aranyos, higgyen nekem.

JULI Hát, kedves a néni, de ez valami félreértés.

ILONKA (*negédesen mosolyog*) Neeem, Julikám, nem. Na üljön már ide, ne legyen ilyen szégyenlős!

JULI Dehogy ülök. Fúj! És honnan tudja egyáltalán a nevemet?

ILONKA Hát magára várok, nem érti, üljön már át ide. Ez a hülye pincér mindenkit kihallgat.

PINCÉR Hallottam!

JULI Ne haragudjon, nekem egy Gorzon Attila nevű FÉRFIVAL lenne találkám.

ILONKA Igen, az én vagyok.

PINCÉR (*jelentősegteljesen köhög*)

ILONKA Fintorog. Jó, nem én vagyok, de én jöttem helyette. Attila a fiam.

JULI Öööö... és magát küldi a vakrandira? Asszem, nekem mennem kell...

PINCÉR Ne siessen, még nem is rendelt semmit. Egy kis kávé? Islert? Krémest? Van fánkunk is. Ugye, Ilonkám, milyen jó itt a mázós fánk nálunk? (*Kacsint*)

ILONKA Üljön le, nincs baj. Na, üljön már át ide hozzám. Ne az egész cukrászda előtt kelljen magyarázkodnom.

PINCÉR Nincs is más vendégem magukon kívül, Ilonkám. Mondja nyugodtan, én már úgyis tudom, miket fog mondani.

ILONKA (*a Pincérhez*) Jaj, hallgasson már! (*Julához*) A fiam nem tudott eljönni. Nagyon elfoglalt úriember. Üdvözetét küldi, és kéri, hogy ne haragudjon, de fontos elfoglaltságai miatt nem tud ma délután jelen lenni, mindazonáltal nagyon szeretné közelebbről megismerni magát. Ezért küldött el engem.

JULI Azt hiszem, hogy nekem mégiscsak mennem kéne...

PINCÉR (*rosszallóan*) Nahát...

JULI (*magyarázkodva*) Sok a dolgom.

ILONKA (*mint egy tanító néni*) Na, üljön már át ide hozzám, aranyos, és megbeszéljük az egészet. (*A Pincérhez*) Maga meg hozzon egy schwarzwaldit a kisasszonynak is. És kávé.

JULI Nem kérek kávé. Nem kávézom.

ILONKA Milyen tüneményes! Ennek örülök. Valami teát esetleg?

JULI (*megörül a dicséretnek, de azért még bátortalanul*) Limonádét...

ILONKA (*összecsapja a kezét*) Gyönyörű! Azt hiszem, ez egy jó kezdet. Na, üljön ide, és meséljen kicsit magáról!

JULI (*átül, vigyorog zavartan, tördeli az ujjait*) Hát mit mondjak?

ILONKA Hát, először is, hol ismerte meg a fiamat?

JULI Arra a hirdetésre jelentkeztem, amit Attila adott fel a Nők Lapjában.

ILONKA (*bizalmasan mosolyog*) Ahá, szóval a hirdetés...

JULI Igen. Olyan romantikus volt. Hogy is írta? „Ahol a tenger az éggel összeér, s a két kék egymásba karol, találkozzon ott lelkünk valahol.” Szerintem ez gyönyörű.

PINCÉR (*hozza a megrendelt dolgokat, mosolyog*) Az. Pont mint egy oroszkrémtorta. Olyan viharosak ezek az érzelmes megfogalmazások.

JULI (*ábrándosan*) Igen. Nagyon megtetszett. Tudják, szeretem a tengert. Bár még sosem voltam, de anyám egyszer volt, és elmesélte, milyen. Hát ilyennek képzelem én is, hogy két lélek találkozik. Olyan szép hirdetés volt. Rögtön megtetszett. Még lúdbőrös is lettem, ahogy olvastam. (*Ilonkához*) Hát nem szép?

ILONKA Dehogynem. Én írtam.

JULI Tessék?

ILONKA Jaj, ne értsen félre. A fiam nagyon elfoglalt. Nincs ideje mindenre. Persze én támogatom, ahogy csak tudom. Próbálok segíteni, ahol csak tudok. Tudja, hogy több ideje jusson az alkotásra.

JULI Akkor ezt nem is Attila írta, hanem maga?

ILONKA Hát, a tehetségét azt tőlem örökölte. De ne féljen, ezek Attila gondolatai, és a hirdetés is Attila ötlete volt, csak nem volt ideje megfogalmazni, mert éppen alkotott. Tudja, nagy felelősség ez. Neki is, nekem is. Az idő meg csak múlik, rohan, rohanunk mi is. Ez csak részletkérdés, hogy ki ír meg egy hirdetést, ki adja föl. A lényeg az eredmény. Nemde?

JULI (*bizonytalanul*) Hát, de...

PINCÉR Na, egyen egy kis svarcit, az megerősíti a szívet.

JULI Eszek, igen...

ILONKA (*kotorászik a táskájában*) Na és mondja csak, Júlia, hány éves is maga?

JULI Én? Hát huszonöt leszek a jövő hónapban.

42 ILONKA Aha... és milyen magas?

JULI (*megütközve*) 172 cm.

ILONKA (*előhúzza a táskájából egy füzetet*) Na megvan! (*kinyitja, és írni kezd bele*) Szóval 25 és 174.

JULI 172.

ILONKA Jaj, bocsánat! (*Írja*) 172 cm. Jól van, az épp jó. Az én fiam 178. Megnyugodhat, bír magassarkút hordani majd mellette. (*Rákacsint Julira*) Az nem egy elhanyagolandó szempont, nem? (*Az asztal alá néz, Juli cipőjét kémleli*)

JULI (*szégyenlősen*) Igen, szeretek magassarkúban járni.

ILONKA Csak ne túl magasakat vegyen. Káros a bokának, meg az ronda, ha magasabb a nő a férfinál. Hat centi a maximum. Ezzel kiegyezik?

JULI Hát ki...

ILONKA (*kipipál valamit a füzetben*) Remek! (*Olvas, bogarássza, mi van a füzetbe írva*) És mi a foglalkozása, kedves Júlia?

JULI Hát, én angoltanár vagyok.

ILONKA Fenomenális! Én is tanítottam. Én zongoratanárnő voltam. A fiam tőlem örökölte a zenei tehetségét is. (*Meghatódva bölöget*)

JULI Az jó...

ILONKA Általános iskola? Nyelviskola?

JULI Hát, egyetemet végeztem...

ILONKA De hol tanít?

JULI Iskolában. Mármint nyelviskolában.

ILONKA Az nem olyan nagy baj. Jó lesz. Szeret sportolni?

JULI Hát, sajnos, kevés időm jut rá...

ILONKA Maga tökéletes. Az én fiam utál mozogni. Ha tehetné, szerintem meg se mozdulna. Talán jót is tenne a művészetének...

JULI Attila mivel foglalkozik?

ILONKA (*erőltetett mosollyal*) Előbb én kérdezek. Attila elfoglalt művész. Majd erről később, jó? Hol lakik?

JULI Albérletben.

ILONKA Penzió?

JULI Az mi?

PINCÉR Panzió. Ma már nincs ilyesmi. Koszt-kvártély, tudja?

JULI Nem, egy üres lakást bérelek. De már vettem bele pár bútort.

Meg anyámtól is kaptam egy kredencet. Szép darab.

ILONKA (*felírja*) Antik bútor... Önálló...

JULI Attila hol lakik?

ILONKA (*türelmetlen mosollyal*) Pssst... És el tudja tartani magát? Mennyi nagyjából a fizetése?

JULI Ne haragudjon, de ez így nem megy. Én is akarok valamit megtudni a maga fiáról. Nem akarok magamról beszélni, amíg nem tudom, hogy ő milyen. Van képe róla?

ILONKA Ez így nem fog menni...

PINCÉR Igaza van Julinak, Ilonkám. Mondjon maga is valamit már az Atiról!

ILONKA Maga csak ne atizza a fiamat, és hallgasson! Ott az a két pohár még amúgy sem csillog, foglalkozzon azokkal. (*Sóhajt*) Hát jó (*Negédesen*) kedves Julika, akkor beszélek én is. Bontsuk meg a rendet. Én egy felvilágosult asszony vagyok, aki rugalmas is tud lenni, ha nagyon kell. Mondjuk ritkán kell, de mindegy... Az én fiam? (*Meghatottan*) Az én fiam nagyon nagy művész. (*Révedezve hallgat*)

JULI De milyen művész?

ILONKA (*sóhajt*) Hát polihisztor. A maga nemében. Zenét ír. Az ideje nagy részében zenét ír. De foglalkozik irodalommal is. Nemcsak dalszövegeket szerkeszt, de ír, saját verseket is. És egyszer faragott egy szobrot is. Az azóta is éke a kertemnek.

JULI Ó, nahát, milyen sokoldalú!

ILONKA Igen. Általában csak dúdol, dúdol, veri a taktust a kezeivel még a konyhaasztalon is, evés közben. Mindig csak dúdol. Az egész élete egy nagy komponálás. Nagyon tehetséges.

JULI De milyen dalokat ír?

ILONKA Általában operát. De magyar operát. Számára nevetséges, hogy olasz vagy német nyelven énekeljenek. Igazi magyar operákat ír. Először is ott van a Szilvafa árnyékában című, ami egy romantikus tragédia. Aztán ott van a Télikert című operája. Nagy álma, hogy balettot készítenek belőle egy nap. És tavaly fejezte be a Grandissimót. Az is egy magyar opera. Egy Olaszországba látogató szerelmes magyarról szól, aki az olasz nők gyűrűjében is az ő Katinkájára tud csak gondolni, és visszavágyik a Hortobágyra. Nagyon izgalmas. Most épp a Kiskertünk virágai című művén dolgozik. Ez egy gyermekopera lesz. A maga nemében az egész világon egyedülálló. Pont mint az én fiam is... (*Könnyeit törölgeti, majd, mintegy panaszkodva*) Nagyon tehetséges.

JULI És hol játsszák az operáit? Nagyon szeretem az operákat! A Pillangókisasszony a kedvencem.

ILONKA Maga egy földre szállt angyal! Szereti az operákat! Juli-
kám, maga tökéletes!

JULI Szóval, játsszák az Operában a darabjait?

ILONKA (*készen*) Nem becsülik őt eléggé meg.

JULI De játsszák a darabjait?

ILONKA Most épp egy remek ajánlatra vár. De érzem, most beindul
a szerencsesorozat. Itt van maga, maga az első jel szerintem. Most
már érzem, hogy minden rendben lesz. Átjön, megismeri Attilát,
és szerintem csak pár hét, és az az ajánlat is bejön az új operára!

JULI Remek!

PINCÉR Hát, ez valóban az!

ILONKA (*sziszegve a Pincérhez*) Kussoljon! (*Juli felé*) Sajnos, nem be-
csülik meg eléggé a fiamat. És ez rosszul is esik nekünk. Neki is,
nekem is. Én belülről szenvedek, mint egy nyúzott nyúl. Fáj. Fáj
ez egy anyának. Hogy a fia tehetsége csak hever parlagon, s nem
jön annyi visszajelzés, mint amennyit megérdemelne ez a gyerek...

JULI Igen, ez a mai világ... Ezek szerint őt sem érti meg a saját kora.

ILONKA Igen. De ő rendületlenül dolgozik.

JULI Milyen hősies.

ILONKA Az. (*Megrázza magát, tárgyilagosan folytatja*) És könyvet
is írt.

JULI Nahát, milyen sokoldalú. Szeretem a könyveket!

ILONKA (*bólogat*) Helyes... Julika, maga milyen helyes!

JULI (*egyre boldogabb*) És miről írt könyvet?

ILONKA (*drámaian*) A háborúról.

JULI Jaj, istenem! Melyikről?

ILONKA Az 1848-asról. De megpróbált egyfajta párhuzamot vonni
a tatárjárás, az 1848-as szabadságharc és az első világháború kö-
zött. Többek között erről szól a regény. A mellékszál a legizgal-
masabb. Tudományos kutatásokat is végzett, hogy milyen dalokat
énekeltek, hallgattak a kurucok, a labancok, a tatárok és az antant
szövetség katonái.

JULI Milyen összetett és komoly téma!

ILONKA Komplex.

JULI És ezt a könyvet meg lehet venni valahol?

ILONKA Még folynak a tárgyalások a kiadókkal. Több kiadó is szó-
ba jött már. De nem akarják eléggé megbecsülni az én tehetséges
fiamat. Nem akarnak elég pénzt adni azért a remekműért. Szóval,
még tárgyalok velük.

JULI Maga tárgyjal velük?

ILONKA Afféle menedzser vagyok... Muszáj. Tudja, drágám, az opera, a sok elfoglaltság... Egy új szobron is töri a fejét az én fiam. Meg hát ki is fáradt a regény megírásában. Sokat kutattott szegénykém, tudja, a zenék miatt. Nem könnyű a tatárok zenéjét kutatni...

JULI *(elszégyelli magát)* A tatárok zenéje biztos izgalmas lehet.

ILONKA Az, bizony az. *(Eltöpreng, majd boldogan)* Tudja mit, Júlia, ne halasszuk ezt tovább. Én már megbizonyosodtam arról, hogy maga éppen illene az én kis művész fiamhoz. Jöjjön, menjünk haza hozzánk, és ismerjék meg egymást az én Attilámmal!

JULI *(gyanakvóan)* De hát nem azt mondta, hogy elfoglalt.

ILONKA Minden más várhat, az alkotást félre tudja tenni. Majd én megmondom neki, hogy maga milyen különleges kis teremtés. Nekem maga nagyon ínyemre van. Ilyen menyről álmodtam világéletemben, mint amilyen maga, drága Julikám.

JULI Hohó, nem gyors ez egy kicsit, néni?

ILONKA Jaj, ne légy már ilyen távolságtartó. Nyugodtan szólíts csak Ilonka néninek. Én meg tegezlek majd. Az olyan közeli, igaz? És ezentúl ne úgy köszönj, hogy jó napot, hanem légy bizalmasabb, oldottabb. Nyugodtan mondd, hogy csókolom! Jó? Na, erre kocintsunk!

(Koccintanak a kávéval és a limonádéval.)

ILONKA Szervusz, Julikám!

JULI Csókolom, Ilonka néni!

ILONKA Na, induljunk!

2. SZÍN

Szín: Attila szobája. Attila az ágyban fekszik, állig betakarva, fején borogatás. Körülötte rengeteg könyv, gyűrött újság, kották, koszos tányérok, poharak, üres borosüvegek. Attila alszik, de nem horkol. Az ajtón belép Ilonka és Juli.

ILONKA Hát itt volnánk. De halkan, ahogy látom, épp alkot.

JULI Ez alszik, nem?

ILONKA *(idegesen Julihoz)* Pssst! Ne beszélj. Majd én kezdem.

JULI Oké, Ilonka néni.

ILONKA Na, ennyire azért ne légy közvetlen, rendesen beszélj. *(Ingatja a fejét, majd odalopakodik Attilához és ébresztgetni kezdi, tündé-*

ri hangon) Attilám! Kis Mozartom! Ébredj fel! Nézd, kit hoztam neked. Egy anygallal találkoztam, és szeretném, ha megismernétek egymást.

ATTILA Nem akarok megismerkedni senkivel.

ILONKA Na, ne légy már ilyen kis dacos. Itt áll. Hallja, amit mondunk. Nyisd ki a szemed.

ATTILA Anya, hagyjál már ezekkel a te anygalkáiddal, aludni akarok. Megint schwarzwaldizni voltál, mi? Nem érdekelnek ezek a nők, nem érted? Komponálok. Nem érek rá. Menjetek ki!

ILONKA Nehéz egy komponistának. Épp alkot. A fejében szól a zene, gondolom.

JULI De hát a randevú meg volt beszélve, mi az a schwarzwaldizás?

ATTILA *(felül, végigméri Julit, mosolyogva)* Anyám mindenáron férjhez akar adni engem. Mármint meg akar nősíteni. Hetente egyszer elmegy valami hülye cukrászdába, schwarzwald tortát rendel, és nőket csíp föl nekem. *(Mérgesen, anyjához)* Mert azt hiszi, hogy herélt vagyok, és nem tudnék magamtól nőket felszedni!

ILONKA Édes kisfiam, ne idegeskedj, és ne idegesíts fel engem se. És ha már ilyen paprikás hangulatban vagy, azért emlékeztetlek, hogy már négy hete nem tetted ki a lábadat a házból. Hol tudnál te nőket felcsípni? Legfeljebb akkor látsz nőket, ha kinézel a fürdőszoba ablakán, és véletlenül arra jár egy nő.

ATTILA Anyám, tényleg... Hagyjál már. *(Julihoz)* Te is schwarzwaldit ettél?

JULI Azt hittem, hogy én veled levelezek. Egy hirdetésre jelentkeztem. Amiben írta, hogy a tenger az éggel...

ATTILA Hirdetés... Hát el se hiszem... Anyám, nekem erre nincs időm. Be kell fejezzem az operámat.

ILONKA Legalább kicsit beszélgessetek. Addig én hozok egy kis limonádét. *(Attilához)* Imádja ez a lány a limonádét. A cukiban is azt rendelt.

ATTILA Az idegeimre méysz...

ILONKA Ül le, Julikám, mindjárt jövök.

JULI De nincs is hova leülni.

ILONKA Ül ide Attilához az ágyra.

ATTILA Édes istenem...

(Ilonka kimegy, Juli tanácstalanul áll. Attila elkezd mosolyogni rá, majd megpaskolja a pokrócot, jelezvén, Juli üljön le hozzá. Juli leül.)

ATTILA Szóval, téged nem rémisztett meg az anyám?

JULI Hát, őszintén... Szerettem volna elszaladni, mikor kiderült, hogy ő jött el helyetted a randira. Megmondta, hogy a hirdetést is ő írta.

ATTILA Az életben nem hirdetném magam újságban.

JULI Nem?

ATTILA Nincs nekem arra szükségem.

JULI Van barátnőd?

ATTILA *(sértetten)* Most épp nincs. De szokott lenni.

JULI Értem. *(Csönd)* Olyan furcsa ez az egész. Anyukád annyit mesélt rólad, hogy már olyan, mintha ismernélek...

ATTILA *(ravaszul mosolyog, felül az ágyában, közelebb húzódik a lányhoz)* Ismersz?

JULI Hát, olyan...

ATTILA *(egyre közelebb húzódik Julihoz)* Olyan, mi? Miket mondott neked anyám?

JULI Hát, hogy operákat írsz...

ATTILA *(közeledik Julihoz, simogatja a karját)* Írok, írok. És még?

JULI *(kényelmetlenül érzi magát, de hagyja, hogy Attila közeledjen)* Hát, hogy magyar operákat írsz...

ATTILA *(Juli nyakába hajtja a fejét)* Magyarokat, igen...

JULI Meg hogy könyvet írtál a háborúról meg a tatárok zenéjéről...

ATTILA *(öleli Julit)* Írtam...

JULI *(zihálva)* Meg hogy nagy művész vagy, akit nem ért meg a kora...

ATTILA Nem, nem ért meg... *(Lassan a takaró alá húzza Julit, ölelkeznek)*

(Ilonka bejön a szobába, kezében tálca, rajta három pohár limonádé, látja, a fiatalok mit csinálnak, leteszi a tálcát, az ágy végébe ül)

ILONKA *(elkezdi rendezgetni a takarót a fiatalokon)* Ugye, milyen kényelmes ez az ágy? Külön rendeltem a fiamnak Svédországból.

JULI Jaj, Ilonka néni, visszajött? Úristen. Nekem mennem kéne. Én nem is szoktam ilyet csinálni, jaj, Attila, engedj el...

ATTILA *(húzza vissza)* Maradj, maradj, semmi baj.

JULI Nekem mennem kéne.

ILONKA Várj még, tényleg maradj. Hova sietsz? Az előbb szólt át Jolika a szomszédból. Mondtam, hogy itt van a menyjelöltem. Átjönne megismerkedni veled ő is. Mondtam, hogy milyen kis tündérlány is az én fiam szerelme.

48 JULI Na de néni, kérem... Attila, jaj, ne, tovább már ne...

ILONKA Mondtam már, hogy ne légy ilyen bizalmatlan. Nyugodtan szólíts Ilonka néninek.

JULI Nekem mennem kell. *(Elkezdi kibontakozni Attila szorításából)*

ATTILA Ugyan, maradj. Jolika félig vak, mire idetalál, este lesz, addig végzünk te meg én. Anyám, hozz még limonádét vagy kekszet vagy valamit. Na, menj már. Judit, vagy hogy is hívnak, te meg maradj...

JULI *(kiugrik az ágyból, rendezgetni kezdi magán a ruhát)* Hát... ilyet én... mennem kell! *(Kiszalad)*

ILONKA *(betakargatja Attilát)* Eh, ezek a mai feslett lányok. Senkiben sem tud megbízni az ember... Kisfiam, ne veszítsd el a reményt. Jönni fog az igazi majd.

ATTILA *(hagyja magát betakargatni, de dühösen kiabál)* Mindenkit elmarsz mellőlem!

ILONKA *(enyhítően)* Jönni fog az igazi. Mevlásd! Érzem, most már be fog indulni minden. Kiadják a könyvedet, megveszi a Kiskertünk virágait az Operaház, tódulni fognak a gyerekek az Operába.

ATTILA Sosem hagysz nyugodtan élni, se alkotni, az idegeimre méész!

ILONKA Jövő héten is elmegyek a cukrászdába, schwarzwaldit rendelék majd, és előbb-utóbb megtaláljuk a megfelelő lányt. Nem kell idegeskedni.

ATTILA Nem kell, mi?

ILONKA Te csak komponálj!

Függöny